

האוגר הוא מכרסם קטן, חכם וסקרן בעל יכולת התרבות מרשימה. שמו מעיד על נטייתו לאגור את מזונו בכיסי הלחיים הגדולים שלו ולהעבירו למקום מוגן ובטוח. אף על פי שראייתו אינה חדה, האוגר פעיל בעיקר בשעות החשכה, והוא ניחן בחושי שמיעה וריח מפותחים מאוד. בשל צמצום שטחי המחיה שלהם, מספר האוגרים החיים בטבע הולך וקטן. למרבה הצער הם עדיין משמשים כחיות מעבדה בניסויים ובמחקרים שונים.

מיני האוגרים הפופולריים ביותר לגידול ביתי כחיות מחמד הם אוגרים סוריים זהובים ואוגרים סיביריים. תוחלת החיים הממוצעת שלהם היא בין שנה וחצי לשלוש שנים. האוגר הסורי הוא בעל חיים עצמאי אשר חי בטבע לבד. לעומתו, האוגר הסיבירי חי בלהקות קטנות ונחשב לפחות אגרסיבי ונשכן.

חיית מחמד

האוגר הוא חיית מחמד נפוצה הודות לכמה תכונות: הוא קטן פיזית ומתאים לחיות בכלוב שאינו תופס מקום רב; הטיפול בו קל יחסית ואינו דורש משאבים כספיים גדולים; הוא אינו נוטה לסבול מבעיות בריאותיות, פרוותו נעימה לליטוף, הוא נהנה מתשומת לב ויכול לפתח קשר נהדר עם בעליו.

עבור ילדים בוגרים, האוגר יכול להיות חיית מחמד נפלאה המסייעת לפתח אחריות, ביטחון עצמי, רגישות לזולת ויכולת קבלה ונתינה רגשית. חשוב להרגיל את האוגר למגע אדם כבר בגיל צעיר (בעזרת מזון המונח על היד), אך יש להיזהר שלא יברח או ייפול וייפגע. מסיבה זו האוגר אינו חיית מחמד מומלצת לגידול על ידי ילדים צעירים.

הקפדה על בית גידול נקי ומאובזר, על תזונה נכונה, ועל מעקב אחר שינויים פיזיים והתנהגותיים תבטיח לאוגר חיים בריאים ומאוזנים. עם זאת, יש להבין שגידול אוגרים אינו גחמה או תחביב שאפשר לוותר עליו בקלות כשנמאס. מדובר במחויבות רצינית הדורשת את סיפוק צרכיו של האוגר כל חייו.

בית גידול

בשל נטיית האוגר לברוח ולכרסם חומרים שונים, חשוב כי בית הגידול שלו יהיה בטוח. יש סוגים שונים של כלובים המתאימים לגידול אוגרים - ממתכת (עם סורגים צפופים), מפלסטיק קשיח או אקווריום זכוכית בעל מכסה מרושת, ומומלץ לבחור בכלוב המכיל כמה קומות. יש מגדלים המתכננים בעצמם בתי גידול יצירתיים.

גודל הכלוב צריך להתאים לכמות האוגרים החיים בו, ועליו להכיל מקומות מסתור. את הכלוב יש להציב במקום שאינו חשוף לשמש ישירה, לרוח או לגשם, ובקיץ יש להקפיד על טמפרטורה נמוכה משלושים מעלות בסביבת בית הגידול.

מצע

בתחתית הכלוב יש להניח נייר סופג ומעליו שכבה עבה של מצע מתאים, כגון נסורת רכה ייעודית (לא מנגרייה), קש, עשב יבש, גזרי נייר (ללא דיו), חול למכרסמים ועלים יבשים. יש להימנע משימוש בצמר גפן, אשר עלול לסכן את האוגר. מצע זה יש להחליף פעם בשבוע או בהתאם לצורך. חשוב לזכור כי משמעות החלפת המצע עבור האוגר היא שינוי סביבתי, ולכן יש להשאיר חלק מהמצע הקודם, הנושא ריחות מוכרים.

מומחים ממליצים להשתמש במצע טבעי - אדמה, יחד עם מחטי עצים, עלים ופירות שנשרו. למצע זה יתרונות אקולוגיים וסביבתיים, הוא סופג טוב יותר את הצרכים ומצריך ניקוי בתדירות נמוכה יותר.

את המצע הישן ניתן למחזר - להוסיפו לקומפוסט או להשאירו בחוץ לכמה חודשים ואז להשתמש בו כדשן לצמחים.

מתקנים

האוגר הוא בעל חיים פעיל. בטבע הוא נוהג לגמוע קילומטרים בחיפוש אחר מזון ולהביאו למחילה. בבית הגידול יש לספק לו אלמנטים ומתקנים מתאימים שיהוו תחליף למקום המחיה בטבע - גלגל ריצה להוצאת אנרגיה, מקום סגור המשמש כמסתור לשינה או להתבודדות - ולהעשיר את סביבת המחיה בעזרת מחילות, סולמות, חבלים, גשרים וענפים דקים ועבים. יש מתקנים מעוצבים לרכישה, אך ניתן בהחלט להפעיל את הדמיון ולהשתמש באביזרים ביתיים (כדוגמת גילי קרטון של נייר טואלט או נייר מטבח) או בחומרים טבעיים (למשל, יצירת מערה מאבנים בינוניות). מאחר ששיני האוגר צומחות באופן תמידי, יש לספק לו צעצועים לעיסים לשחיקת השיניים כגון קוביית עץ או אבני מלח ומינרלים.

מזון ומים

לצד מזון מיוחד לאוגרים, שאותו ניתן לרכוש בחנויות לחיות מחמד, מומלץ להעשיר את תזונת האוגר בכמות קטנה של ירקות, פירות, גרעינים, זרעים ולחם יבש מקמח מלא. לאספקת חלבונים, ניתן לתת מדי פעם כמה גרגירים של אוכל לחתולים או לגורי כלבים וביצה קשה. מזונות אסורים: אבוקדו, פירות הדר, בצל, שום, שוקולד ודברי מתיקה.

חשוב להקפיד על כלים יציבים לאוכל ועל סילוק מזון שאינו טרי ולספק לאוגר מים טריים מדי יום. מומלץ לרכוש בקבוק בעל צינור ניקה המיועד למכרסמים ולהימנע משימוש בכלי פתוח שעלול להתלכלך ולגרום לטביעה, במיוחד בקרב גורים.

התרבות

ההיריון של נקבת האוגר נמשך כשישה-עשר ימים בלבד, ובשגר יופיעו חמישה עד עשרה גורים. הגורים, הנולדים עיוורים וקירחים, נגמלים מיניקה תוך שלושה שבועות, ובגיל שלושה חודשים הם מגיעים לבגרות מינית.

בזמן ההיריון ובתקופת ההנקה חשוב להימנע ממגע עם האם ועם הגורים ומפעולות העלולות להלחיץ אותה. רעשים חזקים, טלטול הכלוב או ריח לא מוכר עלולים להוביל לנטישת הגורים או לאכילתם על ידי האם. בנוסף, עם סיום שלב היניקה מומלץ להרטיב מעט את מזון האוגרים ולוודא כי צינור ניקה המים נמצא בגובה מתאים עבור הגורים.

בשל קצב הרבייה המהיר של האוגרים ובשל העובדה כי מיד לאחר ההמלטה מתייחמת הנקבה שוב, חשוב לתכנן מראש את ההתרבות ולהיערך בהתאם בכל הקשור לגודל בית הגידול ולהפרדת הזכר, ולפי הצורך להכין כלובים נוספים. למניעת התרבות יתר ובעיית צפיפות ניתן לסרס את האוגרים הזכרים.

כאשר מדובר באוגרים סוריים, יש הממליצים להפריד את הזכר מהנקבה, שכן היא עלולה לתקוף אותו לאחר כניסתה להיריון. בכל מקרה חשוב לעקוב אחר התנהגות האוגרים הבוגרים והגורים, ובעת הצורך להפרידם.

בריאות

האוגר נחשב לבעל חיים בריא אשר אינו נוטה לפתח מחלות, אולם חשוב לעקוב אחר שינויים גופניים והתנהגותיים, ובהתאם לצורך להביאו לוטרנר בעל ניסיון בטיפול בחיה זו. סימנים מחשידים הדורשים מעקב: בעיות שונות בעור (טפילים, נשיכות, נשירת פרווה), הפרשות מהעניים או מהאף, תיאבון ירוד וירידה במשקל, הקאות, שלשולים, רעידות, צליעה, אפאתיות.

אגודת צער בעלי חיים בישראל

אוגרים צרכים, גידול וטיפול

אגודת צער בעלי חיים בישראל

כתובת: רחוב הרצל 159 תל אביב 6810121

טלפון: *4553, 03-5136500

פקס: 03-5185889

אתר אינטרנט: www.sPCA.co.il

האתר לילדים: kids.sPCA.co.il

דואר אלקטרוני: info@sPCA.co.il

פייסבוק: www.facebook.com/spcail

מתקני האגודה מונגשים לאנשים עם מוגבלות.

שעות פעילות:

ימים א-ה: 08:00-20:00, יום ו: 08:00-14:00, שבת: 11:00-14:00

אגודת צער בעלי חיים בישראל, אשר הוקמה בשנת 1927, היא הארגון הוותיק ביותר בישראל לרווחת בעלי חיים. האגודה הנה עמותה ללא מטרת רווח, המספקת שירותים רבים לקהילה, ביניהם: קליטת כלבים וחתולים נטושים ומציאת בתים מאמצים עבורם, מרפאה וטרינרית במחירים נוחים, פנסיון לחיות מחמד ומחלקה לחינוך להומאניות. עוד פועלת האגודה במישור הפרלמנטרי במטרה לקדם חוקים לרווחת בעלי החיים וברשותה אורווה מרווחת שבה משוקמים סוסים וחתומים שסבלו מהתעללות או מהזנחה.

עלון זה הודפס הודות לתרומה שהתקבלה מהגב' ג'ודי גוט ז"ל מלוס אנג'לס, ארצות הברית.

פרטים לתרומות

פעילותה הענפה של האגודה לרווחת בעלי החיים מתאפשרת הודות לתרומות. אנא עזרו לנו לעזור להם.

תרומות ניתן להעביר באמצעות כרטיס אשראי באתר האינטרנט של האגודה (www.sPCA.co.il) או בטלפון 03-5136500.

המחאות לפקודת "אגודת צער בעלי חיים בישראל" ניתן לשלוח בדואר לכתובת: אגודת צער בעלי חיים בישראל, רחוב הרצל 159 תל אביב 6810121.

אגודת צער בעלי חיים בישראל מספר עמותה: 580000156
בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ, שד' ירושלים 16 א' תל אביב-יפו, סניף: 653, מספר חשבון: 1066.

לפרטים על אודות יעוץ משפטי למעוניינים בכתיבת צוואה, ניתן להתקשר למשרדי האגודה.

וילת האוגרים

בהתאם למדיניותה של אגודת צער בעלי חיים בישראל, העמותה קולטת ומעניקה טיפול מסור לכל בעל חיים פצוע או נטוש המובא אליה. מלבד כלבים וחתולים נטושים הממתינים באגודה לבתים מאמצים, חוסים באורוות האגודה סוסים וחתומים שסבלו מהתעללות או מהזנחה, ובפינת החי הגדולה נמצאים ארנבונים, תרנגולים, ברווזים, ציפורים ובעלי חיים נוספים.

בשל המספר הגדול של אוגרים שנמסרו לאגודה, רובם מאנשים פרטיים אשר החליטו כי מסיבות שונות הם אינם יכולים עוד לטפל בהם, נבנה עבורם בית גידול רחב ידיים שזכה לכינוי "וילת האוגרים". הווילה תוכננה בקפידה כדי להעניק לאוגרים תנאים מיטביים בסביבה עשירה ולספק להם את כל צרכיהם. היא כוללת כמה קומות, מקומות מסתור, מתקני משחק ואביזרים ייעודיים נוספים - כולם עוצבו במיוחד למטרה זו ועשויים מחומרים טבעיים.

האוגרים נמצאים תחת פיקוח וטרינרי צמוד ומקבלים מדי יום אספקה של מים ושל מזון. כדי למנוע התרבות בלתי מבוקרת וצפיפות יתר, עברו כל האוגרים הזכרים סירוס במרפאה הווטרינרית של האגודה.

חשוב להדגיש כי וילת האוגרים אינה פינת ליטוף וכי האוגרים החוסים בה אינם מיועדים לאימוץ. המבקרים מוזמנים לצפות באוגרים, והמעוניינים במידע נוסף על גידול אוגרים יכולים לפנות לצוות האגודה.

